

وہر زبک لہ دوزہخ

سەرچاوه
فصل في المجيم
آرثر رامبو
ترجمة: رمسيس يونان
بيروت - لبنان ١٩٨٤

ناوى كتيب: وهرزىك له دۇزەخ

نووسىنى: ئارسەر رامبو

وهرگىرانى: كهرىم دەشتى

بابەت: شىعر

مۇنتازى كۆمپيوتەرى: سەيران عەبدولرەحمان

تىراز: ١٠٠٠ دانە

نرخ: ١٠٠٠ دىنار

ژمارەى سپاردن : (٨٨١)ى ٢٠٠٧

چاپخانىەى: دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم

چاپى : يەكەم سالى ٢٠٠٧

كوردستان - سلىمانى

www.sardamco.com

ئارسىنەر رامپۇ

وهرزىك له دۆزهخ

وهرگىرانى

كهريم دهشتى

سليمانى- ۲۰۰۷

زنجیره کتیبی دهرگای چاپو په خشی سهردهم
کتیبی گیرفانی ژماره (۹۱)

سهرپه رشتیاری گشتی زنجیره
نازاد بهرنجی

پېړست

۷	وهرزېك له دۆزهخ
۱۰	دهمارېكې پوځل
۲۶	شهوې دۆزهخ
۳۳	ورپېنه
۴۴	ورپېنه (۲)
۴۹	سترانې بهرزترين بورج
۵۱	برسيټي
۶۴	سپېده
۶۶	مالاوايې

وهرزیک له دوزه خ

لهوان پوژانی رابردوو، گهر یادگا فیلیم لینه کات،
نه وه زینده گیم داوه تیک بوو، ته واوی دلانی تیا
ده کرایه وه وه موو شه پرایتکی تیا هه لده پوژا.

نیواره به کیان جوانیم خسته سهر نه ژنوکام، بینم
تالنه، جنیوم پیداو له دژی دادوهری خو م پر چه ک
کرد..

پام کرد، نهی سیحربازه کان، نهی کویره وهری،
نهی رقوقین، نیوهن خه زنه ی گه نجینه ی من..

گه یستمه نه وهی که هه موو هیواییکی مرؤیی له
دهروغدا مه حو که م . هه موو دلخوشییک بخنکیتم و
وهک وه حشیکی درنده قیت بوومه وه.

جه لادده كانم بانگ كرد تا له كاتى فه نابوونى
خۆمدا دارى تفهنگه كانيان بكرۆژم.. بانگى به لايه كانم
كرد تا هه ناسهه به ليم و خويين بپرن، نه گبه تيبى
خوداوه ندم بوو، به ناو چلپاودا راکشام، به باى تاوان
خۆم وشك كرده وه و زۆر جار انيش شيتتايه تيم
لاوانده وه...

به هاريش جگه له پيكه نينى گه لۆريكى قيژه وهن
هيچى بۆ نه هينام.

به لام له زوويكه وه زانيم كه من نه وه ندم نه ماوه
تادوا هه ناسهه هه لبيكيشم، بپرم له وه كرده وه كه به
دواى كليلى داوه تى رابردووم بگه پريم به لكو تاسوقى
خۆم وه دهست ديينمه وه.

خۆشه ويستى ئه وه كليله يه، ئه م سروشه يه
ده يسه لميئى كه من خهون ده بينيم..

(ههر به كه متيارى ده مينيتتته وه... هتد) ئا به م
جوژه شه يتان هاوارى بۆ كردم، ئه وه شه يتانه ي به گو له
خه شخاشى جوان جوان تاجى له سه ر نام (به هه موو

نالودهو منایه تی خۆتهوه دهرك به مهرگ بکه، دهرك
به هه موو ئه و گوناھانه ت بکه که لیخۆشبوونی بو
نیه).

ناخ من زیده تر له برستم بهرگه م گرتووه، به لام
ئهی ئیبلیدی نازیز به تیچاویکی که متر لیت
ده پاریمه وه له چاوه روانی هیچ و پوچییه پیشبینی
کراوه کاندای، ئهی ئه و که سه ی که ئه وه ت له
نوسه رخۆشده وی که روت بیته وه له به هره ی
وه سفکردن یا ریشاندهری، ئه و چه ند ئه و که م لاپه ره
ترسناکه له سپاره ییکی نه فرت لیکراوی مه لعون بو
تۆ ده رده کیشم.

دهماريكي پوخل

چاويكي شيني سپي و ئه قليكي تهسك و
خورافه تي خوم له مهپر كوشتار، به ميرات نه ژداده
مهزنه كانه وه بژ ماوه ته وه، من وا ده بينم جلو به رگم له
جلو به رگي نه وان چي وه ي كه متر نييه له رووي
به ربه رييه ته وه، به لام من قزم چه ور ناكه م.

نهو مهزنانه له چاخي خويان خه لكانيك بوون
كه متر كارامه يي نه وه بيان هه بوو كه پيستي ئاژهل
داكه ليپينن و گياو گول بسوتينن.

هه ر له وانيشه وه وه سه نييه ت و هه زي هه تك كردي
هه رامكراوه كانم وه رگرتوه، هه ر نه وه ش نا به لكو

هه موو ره زالهت و توردهیی و شه به قییکیشم وهر گرتووه،
وای له شه به قه مه زنه؟ به تاییهت درۆ و ته مبه لئی.

هه موو پیشه کان ده مترسینن، گه وره و کریکاران،
هه موویان جوتیرن، عه ییدارن، ده ستیکی قه له مدار
ئه و ده سته ی رابه ری جووته به باشتر نازانی له هی
خوئی، وای له م سه ده ده سته کیه، ده سته کانم بو من
نابی! پاشان، گرته ده سته ی کاری له سنوری
ناوه سته ی، ئه مانه تی سوالکه ران نازارم ده دات،
تاوانباره کان وهک هیلکه گون قیزه وه نن، به لام من
نابی.. هه موو ئه وانه لای من وهک یه کن.

به لام! کی به غه در وای له زمانم کرد، هه تا بو
ئه مرۆ ته مبه لیمی ویست و پارێزگاری لیکرد. به بی
ئه وهی له پیناوی ژیاندا هه تا جه سته شم بو کاری
بخه مه گه ر که له بی کاری بو ق زیاتره، له هه موو
شوینی ژیاوم هیچ خانه واده ییهک له ئه وروپا نه ماوه
نه ییناسم.

مه بهستم له خانه واده کان، وهك خانه واده ی خۆمه،
كه خۆی به قهرزاری هه موو شت ده زانی بۆ جار دانی
مافی مرۆڤ، هه موو کوپانی خانه واده کاتم ناسیوه.

وای نه گهر له ههر کاتیکی میژووی فهره نسا له
نیو خه لکانی پیشین هی وهك من هه بان، به لام نا...
هه لبهت.

ته وهی روونه من هه میشه له په چه له کیکی
داته پیو بوویه، ته مه رود سهر ئیدراکم ده که وی، پری و
په چه له کی من، بۆ تاراج کردن نه بی هه رگیز تاوی
نه داوه، گورگ ناسا بووه له گه ل نیچیره کهیدا که قهت
راوی ناکات.

من میژووی فهره نسام له به ره، دامه زرینه ری
یه که مین کاتدرال، ده توانم به درۆ بچمه هه جی زهوی
موقه دده سه وه؟ له ناو زهینمدا چه ندین ریگا هه یه
ده چیته وه سهر دهشتایی باقاریا، ههروه ها چه ندین
وینه له بیزه نته و قه لاکانی ئۆرشه لیم.. ته سیحکاری
به مه ریهم، غه ریبی کردن به سهر خاچه وه، له دلمداو
له نیوه ندی هه زاران جوانی دونیا ییدا راده بن.. من

به مکوریوه به سهر تاوه و گه لا هه لپاچراوه کانه وه
رونیش تووم، به تهک ئه وه دیوارانه وه که خوڤر
خواردونیه تی، له توانمادیه به دهر به ردهری، له ژیر
ناسمانی نه لمانیادا خوڤر روت که مه وه و بچمه نه وه
گۆره وه.

ناخ. ههروه ها: شه موان له میهره جانی جادوبازان
له مهیدانی سوورو له ناوهندی گونا هه کان له گه ل پپرو
منالاندا سه ما ده که م.

زاکیهره م زیاتر له م زهویه و له مه سیحیه ت
بپناکات.. هه رگیز ته وا و نا ب م له بینینی خوڤر له وه
ر ابردوه دا...

به لام من هه می شه ته نها بوویمه، بی خانه واده.
به لکو نه مده زانی به کام زمانیش قسه ده که م؟ قه ت
خوڤر له مه جلیسی مه سیح ئه ندیشه نه کردوه،
ههروه ها له مه جلیسی ئه رباب - نوینه رانی مه سیح.

له سه ده ی ر ابردوودا چیبووم؟ ته نها ئیرۆکه بو خوڤر
بی دار بوومه ته وه، ئیدی درۆزنه کان و جه نگه
نادیاره کان نه ماون. ئه و ری و ره چه له که داته پیوه

زهوى داپۆشيوه - گهل - وهك دهلین ههروا نهقل و
نهتهوهو زانستيشى داپۆشيوه.

واى بۆ زانست. هه موو شتتيكيان سه ر له نوئى بۆ
جهستهو رۆح دهست پيكردهوه - قوربانى
موقه ددهس - نوژدارى و فلهسه فه مان ههيه...
وه سفهى پيران و بالۆزهى ميللى ريزو پۆلبه ندىكراون،
ههروه ها تهسللياتى ته ميره كان و تهو ياريانهى
حه راميان كردهوه، جوگرافيا، كه سمو جوگرافيا،
ميكانىكا. كيميا، زانست، حسيبى نوئى، پيشكه وتن،
دونيا دهروا، تهى بۆ ناسورئى؟

تهوه خهونى ژماره كانه. ئيمه بهرهو رۆح دهچين،
تهوه موحه ققهقه. تهوه پيغه مبهرايه تيه، تهوهى
دهيليم. من تيده گهم. بهلام كه ناتوانم بهبى
دهسته واژهى وه سهنى گوزارشت بكهم. بيده ننگيم
ويستوه.

خوينى وه سهنى ده گه رپيتهوه، رۆح نزيك ده بيتتهوه،
تهدى بۆ مه سيح پالپشتم ناكا به وهى كه نويل و

ئازادىم پېدىتات؟ بەلام بەداخەو، ئىدى ئىنجىل
بەسەرچوو. . ئىنجىل.

بەتاسوقەو چاوەروانى خوداوەند دەكەم، من ھەر
لە ئەزەلەو لە رەچەلەكىكى داتەپيوم.

ھا ئەوە من لەو پەرى فەرەنسام، دەبا
پرووناكىەكان لە شاراندا دايسىين. رۆژى من
بەسەرچوو؟

ئەوروپا جىدەھىلەم، ھەوای دەريا سىيەكانم
دەسوتىنى. پىستى من ھىما بو خۆرى غەرىبگا
دەكا. ئىدى سەردەكەوم و گيا دەخۆم و راودەكەم، بە
تايبەتیش جگەرەدەكىشەم؟ مەيىكى داگىرساو
ھەلدەھىنجەم وەك مەعدەنىكى كولاو. ھەرەكو چۆن
ئەژداووم بە دەورى ئاگردا وایان دەكرد.

بە چەند بالىك لە ئاسن دەگەرئىمەو، بە
پىستىكى رەشو گلئىنەيەكى بە گورەو ھەر لە
پوخسارمدا حوكمى ئەو دەدەن، كە من لە
بنەچەيىكى بەھىزم، زىرم دەبى، خوشى لە بۆشايى

وهرده گرم، ده کوژم و ده برم، ژنانیش بۆ ئەو پەك خراوه
دردنانهی له ولاته گهرمه كاندا گهراونه ته وه كوور
ده بنه وه، ئیدی من دهستیكم ده بی له سیاسهت و
رزگاریم ده بی.

به لام ئیستی نهره تم لی بی، من له ولات ده ترسم،
له خهوتنی سهرخۆشی به سهه كه ناری ده ریاوه هیچ
شتیكی تر بو خۆم به با شترم نازام.

هیچ كۆچی له ئارادانییه .. ده با بگه پیمه وه ئەو
شوینهی لی هاتووم، به خۆ به باری گونا هه كام،
ئەو گونا هانهی كه ره گاژۆ بوونه و نازاریان هینا وه ته
ته كه مه وه، هه ره له و كاته وه كه با لقبووم، ئەو گونا هه ی
كه بۆ ئاسمان هه لده كشی، ده مشكینی و ده محات و
په لكیشم ده كات، به رماوێك له به رانهت و پاشا وێك
له ترس، واگوتراوه، نابێ قیزه وه نی و پر و پوچیم بۆ
دو نیا بجه مه كۆل.

ده با به ره و پێشه وه بچین. باره كه بگرینه نه ستۆ و
به ره و بیابان و بیزاری و وه رسی به ری بكه وین.

خۆم بدهمه كى به كرى؟ دهبى چ دهواهى
بپه رستم؟ دهبى هپرش بهرمه سه ر چ وینهيه كى
موقه ددهس؟ چ دلانىك ويران بكهه؟ خۆم به چ
درويه كه وه بگرم؟ دهبى له چ خوینیکه وه برۆم؟

باشتر وايه خۆم له عه داله ت به دوور بگرم، ژيانى
دژوار و جرين، هه رته وهش نا به لكو به دهستى كى
لاوازه وه سه رپۆشى تابوت هه لگرم، خۆم په نادهم و
بخنكیم، بۆيه من پيرى و مه ترسى نازانم. توقاندىن
شتى كى فه رهنسى نيهه.

- ئاخ! من وام له روو زهردى، تا وام لى هاتووه
بو هه ر وینهيه كى موقه ددهس شه وقى كه مالم راجهه م.
واى بو قوربانى دانم، واى بو مه حه ببه تى مه زه م،
له گه ل نه وه شدا له و دونيا De Profundis Domine...
واى چه ند گه لوۆرم.

كه من هيشتا منالم سه رسام بووم به و سه ركيشه
پيله كاره، كه هيشتا ده رگاي مه عقه له كانى جى
نه هيشتووه، سه ر له نوى به سه ريا داده خرپته وه؟
مه بجانه و نه و هوتيلانه ي كه رهنگه به قامه تى خۆى

پیرۆزی کردبن زیارەت کردوو، هەر بە بیروکەیی ئەو
ئاسمانی شین و کاری گەشاوێ کێلگە کام بینوو؟

بۆنی ئەو نەگبەتیەم هەلکێشاوێ کە دەوری ئەویان
داوێ لە شارەکان، لە رووی هێزەوێ بالاترێ لە قدیس و
لە رووی سەفەرکردنەوێ لە قدیس کارامەترێ، ئەو
بەئێ ئەو تەنھا شاهێدی حیکمەت و شانازییتی ئەوێ.

لە شەوانی زستاندا بێ پەناو بێ جلی و بێ بژێو
پادەم، گویم لە دەنگی دەبی کە دلی بەستەلەکم
دەگری (نایا ئەوێ بێ هێزییە یا هێزە؟ بیگرێ ئەوێ
هێزە. تۆ نازانی بۆ کۆی و یا لە پای چی رادەبوری،
سەر بە هەموو دەرگاگان دەکم، وەلامی هەموو
هاواری دەدەمەوێ، تۆ هیچ شتی ناکوژی زیاتر لەوێ
کە تۆوەک گەلکۆییکی کپیت). لە سپێدەشدا، هەردوو
گلینەم لە ویلی و روومەتم لە زەردی، هەتا لەوانەییە
ئەوانەش منیان نەبینییی کە دیدارم کردوون.

لە شارەکاندا لەناکاودا چلپاوەکان وای بۆمن بە
دیارکەوتن کە سوور و ڕەش بن، وەک ئاوینەیی کاتی
کە چرای ژوورەکەیی تەکما دیت و دەچی، یا خود

وهك گه نجينهیی له دارستان، هاوارم كرد: به ختم چند
خۆشه، به ئاسمانیشهوه دهريایی له گرو دهوكه لم بينی
له راست و چه پهوه هه موو خیراته كان، وهك ملیۆنی
له هه وره تریشقه ده سووتان و هه ره شه یان ده كرد.

كه چی من له قه سف و هاوه لیتی ژنان مه حروم
بوویمه، هه ره هیچ هاوه لیتکم نییه، خۆم له بهردهم
ئاپۆره یێکی هه لچوودا بینی له بهرده می شما جۆقه ی
جه لاده كان؟ بۆ ئه وه به لایه ده گریام كه نه یانده توانی
تییی بگهن و له وانم سووری. وهك (ژان دارك) ئه ی
كاهین و ئوستاد و گه وره پیاوان، ئیوه تووشی
زه لاله ت ده بن كه من ده دن به دادگا. من قه ت له و-
گه له - نه بوویم؟ قه ت مه سیحی نه بوویم؟ به لكو من
له و بنا وانم كه له كاتی میحنه تدا گۆرانی ده لی؟ له
یاساكان ناگه م؟ به خیل قه ت هه یج هه ستیكم نیه، من
وه حشیکی هه مه جیم: قسه ده كه م تا تووشی زه لاله ت
بن!

به لی چاوی من له نوری ئیوه داخراوه، من
وه حشییم. من به ره بریم، به لام ده كرا پرگارم بی، وه لی
ئیوه چند به ره بریێکی قولابین... ئیوه گیل و درنده و

فیلکارن، ئەمى بازارگانە کە تۆ بەربەرى؟ ئەمى قازى تۆ
بەربەرى، ئەمى پابەر تۆ بەربەرى، ئەمى تزار ئەمى
بەلەكى كەقنار تۆ بەربەرى و لەشەرايىكى قاچاغت
خواردۆتەووە كە شەيتان دورستى كردووہ - تا - و
شېرپەنجە ئەم گەلە لە پىستى خۆى دەبەنە دەرەوہ.

پىرو رونىشتووہ كان لە وىقارتيكى وان و بانگى
سەلەفى خۆيان دەكەن، كارامەتريين پىرورا ئەوہيە كە
لەو قارپرەيە دابەزم كە كەودەنى بە دواى بارمەتەكاندا
دەگەرى بۆ ئەو ئەشقيايانە. ئەوا من چومە ناو
مەملەكەتى ھەققى كورانى حام.

ئايا ھىشتا سروشتم ناسيوہ؟؟ ئايا خۆم دەناسم؟
پەرگۆيى بەسە، من مردووہ كان لە ھەناومدا
دەشارمەوہ، ھاوارەكان، دەھۆلەكان، سەما، سەما،
سەما، سەما! ھەتا ئەو كاتەش، كاتى دابەزىنى
سپيەكان بۆ دەشتايى ھىچ نابىنم كە دەكەومە ناو
عەدەمەوہ..

بىرسىھەتى، تىنۆيتى، ھاوار، سەما، سەما، سەما،
سەما.

سپیه کان داد به زن، مه تره لۆزه کان، ده بی
بخزیننه ژیر باری عومده کان، جلوبه رگ و کار.

ئهوا بهره که تی ئاسمان هاته ناو دلمه وه، ئاخ من
پیشینیم نه ده کرد!

قەت شەرم دروست نه کردووه، رۆژه کانم خوش
ده بن، ئیدی من پیوستم به تو نییه. تازه نازاری ئه
دهروونه نیمچه مردووه به پوری خیردا ناکیشم، که
نوریکی توندوتیژی وه ک مؤسه کانی جه نائیزی لی
هه لدهستی، چاره نووسی یه کی له کوری خانه واده کان،
تابوتیکی پیش وه ختسه، فرمیسکیکی بریقه دار
دایده پۆشی، قسه له وه دا نییه که هه راو زه نا
که مژه لیه... گوناھیش که مژه لیه؟ هه ر ده بی گه نیو
تور هه لدری، به لام ناقوس ناتوانی لیدانی خوئی
بوهستی، تا ئه کاته ی که سه عاتی نازاری پروت
لیده دات، نایا ده بی من وه کو مندال هه لگرن تا یاری
له به هشت بکه م و غافلیم له هه موو ئه نازاران!

پەلەكەن، ئايا چالاككىكى دىكە نىيە؟ راکشان لە
نپۆەندى سەرۋەتمەندىدا مەھالە، سەرۋەت ھەمىشە
مولككىكى مەشاع بۋو، تەنھا خۆشەويستى
خوداۋەندى كىلىلى زانست دەبەخشى، من سروشت
بەدى ناكەم، تەنھا دىمەنىكە بۆ خىر، دە مالاًۋا ئەى
تارمايى و ئۆلگۈكان و باتىلەكان.

سترانى ئەقلمەندى فرىشتە لە نپۆ كەشتى نەجاتدا
بەرز دەبىتەۋە، ئەۋە ئەقىنى خوداۋەندىيە، دوو
خۆشەويستىيە، رەنگە دەمەرم لە خۆشەويستى
دونيابى، بە خۆبەخت كەرنەۋە دەمەرم، چونكە
كەسانىكەم جىھىشتۋە كە خەمەكانىان قورس دەبى
سەبارەت بە فىراقى مەۋە، لە نپۆ خنكاۋەكاندا
منتان ھەلبۇارد؟

ئەدى ئەۋانەى دىكە ھاۋرپىم نەبوون؟

دەبا زرگارىان كەن !

ئىدى تەژى بووم لە ھىدايەت، دونيا خۆشە، ژيان
پىرۆز دەكەم، براكام خۆشەۋىن، ئەۋەشيان ۋادەى
منال نىە، ھىچ ئاۋاتىك نىيە بۆ دەربازبوون لە پىرى و

مه‌رگ، خودا سه‌رچاوه‌ی هیژی منه، من به ناوی
خودا په‌رستش ده‌گه‌م.

چیدی بیزاری و تورهبی و هه‌را و زه‌نا و شیستی و
ئه‌وشته‌ی که په‌یم به تاسوق و به‌لایه‌کانی بردووه
ئه‌فینی من نین، هه‌موو باریکم دانا، ده‌با به‌بی
سه‌رسورمان قه‌دری مه‌دای بی‌گوناهیم بکه‌ین.

ئیدی له توانامدا نه‌ماوه تکای دل‌دانه‌وه بکه‌م له
سو‌نگه‌ی ئه‌وه‌ی به که دار عه‌سا له‌بنی پی‌م ده‌دری،
وا زهن ناکه‌م من له پرسی شه‌وی زا‌وايه‌تی بم و
مه‌سیح باوکی بوکی من بی.

من دیلی ئه‌قلی خو‌م نیم، گوتم خودایه من
نازادیم له خه‌لاص ده‌وی، چۆن بی‌گه‌می؟ خو‌م له
مه‌یله‌کام ره‌هاکرد، ئیدی له‌مه‌ولا پی‌ویستم به
په‌رستن و خو‌شه‌ویستی ئیلاهی نییه، هیچ هه‌سه‌ره‌تی‌کم
بو کوشینی دل‌ه نهرمه‌کان نییه، هه‌موو هه‌ریمی رق و
مه‌هه‌به‌ته‌تی خو‌ی هه‌یه: من پایه‌ی خو‌م له ترۆپکی
ئه‌و په‌یژه فریشته‌ییه ده‌پاریزم، په‌یژه‌ی ئه‌قل و روشد.

به لّام به خته وهری سه قامگیر و مان یا هیتر، نا
ئه وه ناتوئم من زۆر پهرش و بلاوم. زۆر بی هیترم. ژیان
به کاره وه سه ره هه لده دا، ئه وه هه ر له کۆنه وه
حه قیقه تیککی دیاره، به لّام ژیانم قه راری بۆ نییه، دوور
دور به سه ر ئیش و کاره وه ده فپۆ و سه ر ئه و پنتکه
نازیزه له دنیا بهرز ده بیته وه به.

له بهر ترسی مردن، وای چهند له ناکامی ده چم .

ئه گه ر خودا کپی ئاسمانیی و ئه پیری نوی وپی
به خشیبام، ههروهک قه د دیسه کانی پپشین.
قه د دیسه کان! وای چهند به هیزن! ره به نه کان وای له و
سه لاله له هونه ره مەندان، که خیره ئه گه ر به پینه وه.

مه هزه له یه که و نابریته وه، ئه وه نده ی نه ماوه
به راته تیم بمگرینی، ژیان مه هزه له یه که و ئه بی هه موو
بیچنین.

به سه . نا ئه وه سزاو تو له یه . بۆ پیشه وه .

ئاخ ئەو سىيەكانم دەسوتىن و لاجانگم
ورتەورتىانە! شەوېش لە ناوەندى ئەو نيوەرۆبەو لە
ناوەندى دلدئا چاوم تارى دەكا. پەل و پۆم...

بۆ كۆى دەچىن؟ بۆ جەنگ؟ بەلام من هېترم پماوہ.
ئەوانى دىكە دەچنە پېش... كەلوپەل، چەك و
تفاق... زەمان!

گوللە، بە گوللە لىمدەن، لىرە. دەنا خۆم تەسلىم
دەكەم، واى بۆ ترسنۆكان - خۆم دەكوژم. خۆم داوئىمە
ژيىر سىمى ئەسپ

ئاخ
- ئىدى لەوہ رادىم
ئەوہيان ئىدى زىندەگى فەرەنسىيە... رېنگاى
شەرفە.

شەوی دۆزەخ

چەند قومئیکی هیجگار زۆرم لە ژەھر هەلقوراند،
دەبا سی جارانی ئەو نامۆزگارییە پیرۆزکات کە
کردوومەتە دیاری ئەو، وا هەناوم دەسووتی،
توندوتیژی ئەو ژەھرە پەلوپۆم لولدهدا، دەمشیتوینی،
من لە تینوان دەخنکیم، ناتوانم هاوار بکەم، ئەو
دۆزەخە دینونە ئەبەدییە، سەیرکە چۆن نیلە ناگر
هەلدهچی، من وەک چۆن دەبی ناوا دەسووتیم، وای تو
چەند شەیتانی!

من وام پێشبینی دەکرد بچمە سەر خێر و خوشی
و رزگاری، نایا وەسفی خەونی خۆم بکەم، وەلی
کەشی دۆزەخ بەرگە ی تەرتیلان ناگری، خەیاڵی
مەلایین مەخلوقاتێ جوان و موسیقایی بە تامی

رەھمانىيەت و ھېيز و ناشتى و ئارەزىۋى پاك
كردوۋە، ئىدى نازام چىتر. ئارەزىۋى پاك!

ھېشتا لە ژيانداين! جا ئەگەر نەفرەتەكە ئەبەدى
بى، ئەو ئەگەر كەسى گەرەكى بى خۆى بشىۋىنى
كەسىكى بەراستى مەلەونە، وانىيە؟؟ من وام باۋەرە
كە لە دۆزەخم، كەواتە من لە ناويامە، بەم جۆرە
ئەۋەدى كە لە رېنمايىيە موقەددەسەكانەۋە ھاتوۋە دېتە
كايەۋە. من دىلى مەعمودىيەتى خۆم، ئەى باوك و
دايكم ئىۋە عىللەتى نەكبەتى من و خۆتانن... واى
لە منى بى گوناھى ھەزار!

ئاگر تەعەددا لە پەرسىيارانى بت ناكات.

- ھېشتا لە ژيان دايين! پاشان لەزەت
بەخشەكانى دەينونەت بە قولايى دادەچن. پەلەكەن،
بە تاوانىك يارمەتى من بدەن، تا بەپى شەرىعەتى
مرۆڧ بەكەومە ناو عەدەمەۋە.

بى دەنگ بن بەلى بى دەنگ! ئەۋە نەنگى و
توندوتىزىيە لىرە: ھا ئەۋە شەيتانە دەلى، ئاگر كرىتە

و سورەتى توورەبىيى من گەلۆرىيىكى ترسناكە - بەسە!
 چەند ئەباتىلىكە پىيەو دەمخاتە دوو دللى، ھەروا
 پىروپوچى و عىترى قولابى و ئاوازى منالانەيسە،
 ھەرچەندە من پەي بە ھەقىقەت دەبەم... ەدالەت
 بەدى دەكەم، بەلام حوكمىكى ساغى بى چەندوچوونم
 ھەيسە، نامادەشم بۆكەمال، شانازى و غرورە، پىستى
 سەرم وشك دەكات، خودايە پەجمەتت، من
 دەترسم، تىنومە و ھىجگار زۆر تىنومە، بە
 تاسووقەو ەم بۆرۆژانى منالى و گىيا و گۆل و
 بەرەكەتى سەر بەردان و تىشكى مانگ لەو كاتەي
 ناقوسى سەعات دوانزە لىدەدا، شەيتان لەو سەعاتەدا
 لە ناو بورجى ناقوسدايە. ئەي مەريەم. ئەي پاكيزە.

- واى بۆ ئەو گەلۆرىيە قىزەو ەنەم .

لەوى، ئايا ئەوان چەند نەفسىكى شەرىف نىن كە
 خىريان بۆ من دەوى؟ وەرن، دەم داخراو ە... ئەوان
 نامبىست... بەلكو ئەوان تارماين... ئىنجا ھىچ
 كەسش بىرلەو ەي دى ناكاتەو ە. نزيك مەكەونەو ە، من
 بەبۆنى برژان ھەلدەجم، گومان لەو ەدا نىيە.

هه‌لوه‌سه‌کان سنوریان بۆنیه. ئه‌وه‌ش هه‌میشه
نه‌سیبی من بووه: باوه‌رنه‌مانم به‌ میژو و له‌بیرکردنی
ریباز، هه‌موو نه‌ینیه‌کی خۆم ئاشکراناکه‌م: تا شاعیر
و خودان دیدگا‌کان هه‌سوودیم پێ نه‌به‌ن. من سه‌دان
جار ده‌وله‌مه‌ند ترم، ده‌با وه‌ك ده‌ریا رازگر و
ده‌ستبگر بین.

سه‌یره، ره‌وره‌وه‌ی ژیان وه‌ستا. له‌ دنیادا نیم-
لاهوت فشه‌ نییه، دۆزه‌خ به‌راستی له‌ خواره‌وه‌یه،
ئاسمان له‌ سه‌ره‌وه‌یه - نه‌شوه‌ت، کابوس، خه‌وتن له
هێلانیه‌ك له‌ ناگر!

وای بۆ زیره‌کی خه‌لکی گوندان له‌ بیداریان..
ئیبلیس، ئه‌ی فه‌ردیناندا.. ئیبلیس به‌ تۆوی وه‌حشی
قاچه‌کانی بۆ با ده‌کاته‌وه، مه‌سیح به‌سه‌ر دره‌ختی
سوری مورته‌که‌وه ده‌روا پێ ئه‌وه‌ی بیپلێشینیته‌وه،
به‌سه‌ر ئاوه‌ هه‌لچوه‌کاندا چوو، به‌ وه‌ستاری چراکه‌ی
به‌ ئیمه‌ نیشاندا... سپی به‌خۆو به‌ که‌زی
ره‌شتاله‌ی|.. به‌سه‌ر لایه‌کی شه‌پۆلی زومه‌ردییه‌وه..

ئىدى ھەموو نھىيىيە كان كەشف دەكەم: نھىيى
ئايىنى ياسروشتى، مردن، لە دايكبوون، ئايندە،
رابدوو، كەون، عەدەم، من ئوستادى ھونەرى جادوم

گويىگرن ليم!..

ھەموو بەھرەيەكم ھەيە!- كەسى ليرەو لەوئ
نيىە: نامەوئ گەنجينەكم پەرش و بلاوبكەمەوہ-
گۆرانى زنجيتان دەوئ، پەريىە كان سەما دەكەن؟
دەتانەوئ لەبەر چاوان وون بم، من نقووم بو گەران
بەدواى ئەموسستيلەكە ؟ دەتانەوئ ؟ دەتوانم زير و
دەرمانى شەفا بەخش دروست بكەم.

دەبا باورپتان بە من بئ، باوەر دلنەوايى دەبەخشئ
و رئ نیشان دەداو چاك دەكاتەوہ. ھەمووتان وەرن-
ھەتا منالانيش... تا دلتان بدەمەوہ و دلئ خۆمتان
بو بەخەرجبەدەم،- دلئ مەزن!

ھەژارەكان، كرىكاران! داواى نوپتتان لئ ناكەم،
باوەرى ئپوہم بو بەسە تا بەختەوەر بم.

- منتان له بیربی، تا حسرهت بۆ ئه و دنیایه
نه خۆم، به ختی خۆمه که نازارم زۆرتر نابی، به داخه وه
ژیانی من جگه له هه له شهیی و که و ده نی هیچی
دیکه نییه...

ئۆف... ده با به هه موو توانایه کی خه یالی نا
وشه کان، ده مو چاومان گرژموون که یین.

تاشکرایه ئیمه له دهره وه ی دنیایین. ده نگۆ نییه و
حاسه ی بهرکه وتتم له ده ست داوه، به داخه وه! بۆ
کۆشک شار و دارستانی سنه و بهرم به داخه وه! بۆ
نیوه پۆیانو شیوان و شه وو روژان. وای بوته مبه لیم!
ده بوایه له بری تورپه ییم دۆزه خم بهرکه وئ، له بری
خورتیشم دۆزه خ- جگه له دۆزه خی شه هوه ت،
جۆقه یه که له رهنگی دۆزه خ.

من له بی هیزیان ده مرم. ئا ئه وه گۆره، من
ده چمه لای کر مه کان، وای له م قیزه وه نییه! ئه ی
شه ییتان... ئه ی به دگۆ، ده ته وئ به سیحره که ته وه
شۆپریته وه ناو گیانم، من داوا ده که م، من داوای
وه شانی شه نه یه که، یا خود دلۆپی ناگر ده که م.

ئاخ... گەرانەوہ بۆ ژيان! تا بە چاوی خۆمان
عەورەتی خۆمان بەدی کەین، پاشانئەو ژەھرە... ئەو
ماچە نەفرەتیە. نەفرەتیە.

وای بۆ بێ هیژیم، وای بۆ توندو تیژی دنیا!
خودایە پەھمەتت، بێ شارەوہ جڵەوہی خۆم لە دەست
داوہ! مەن خۆم حەشار داوہو شاراوہ نیم.

ئەوہ ئاگرە دادەگری و کلپە دەکا نەفرەتیە کەشی
لە ھەناویایە.

ورینه

پاکیزه‌ی هه‌له‌شمو
که‌لی دۆزه‌خ.

گوی رادیرن بۆ دانپیانانی یه‌کی له‌ هه‌وه‌له‌کانی
دۆزه‌خ:

"ئه‌ی که‌لی ئاسمانی، خوداوه‌ندی من، دانپیانانی
خه‌مبارترینی خزمه‌تکارانی خۆت ره‌ت مه‌که‌وه. من
گومپرام. سه‌رخۆشم، من پوڤخلم. ده‌ک دارزی له‌ ژیان!

(ببوره‌ ئه‌ی خوداوه‌ندی ئاسمانی، ببوره‌! ببوره‌!
چهند فرمیسکم هه‌لپژاندوه‌! چهند فرمیسکیکی دی
هه‌لده‌رپیژم، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ تکای بۆده‌که‌م)

(باشان ئەو كەلە ناسمانىيە دەناسم، بە
ژۆردەستايەتى ئەو لە داىك بووم).
- بەلام ئىستا ئەو كەلەى دى دەمزيويىنى!

(من ئىستا كە ھاوړيكانم لەناو دونيام! ھاوړيكانم!
نەخىر، ئيوە ھاوړيتم نين. قەت ئەو جوړە وړينه و ئەو
نازارەم نەديوە. واى لەم گەلۆرييە!

(ناھ.. من نازار دەكيشم، ھاوار دەكەم.. بەراستى
من لە نازار دام. لەگەل ئەو هەش شتى نەماو پيى
بشەلۆيتم، منى گران و سەنگين بەرقى شايانترين
كەسى بەرق .

باوا بى! ئىستى با رازى خوستان بو ناشكرا بكەم،
هەتا نەگەر ناچارىش بم دواى بيست كەرەتيش
بگەرپيمەو لەى ئەو، ئەو هەر ئەو لە خەمبارى و
پروپوچى خویدا!

"من نەتەوەى كەلى دۆزەخيم، ئەوەى كە پاكيزە
هەلەشەكانى هيلاك كرددو، هەمان ئەو شەيتانە
خۆيەتى، شەبەنگ نيه، تارمايى نيه، بەلام منم كە

ئەقلم وون كىردووه، منى نەفرەت لىكراوى هىلاك بوو
 لە نەزەرى دونىيا، كەس ناتوانى بمكوژى، چۆن
 وەسفتان بۆ بكەم! هەتا قودرەتى قسە كردم نە ماوه،
 من لە پرسە دام، بە ترسە وە دەگريم، شەهەيى لە هەوا،
 خودايە ئەگەر پىنگەم بەدى، بە فەزلى خۆت!

"من بىو ئەژم... - من بىو ئەژنبووم... -
 بە راستىمە بەلى سەبارەت بە وەدى كەرا بەرد من جىدىمە،
 من بۆ ئەو لە داىك نەبوومە تا بىمە گەردە پۆك! بەلام
 ئەو هەشتا منالە، بەلام لوتفە ناديارە كانى
 هەلمدە خەلە تىنى، هەموو ئەركى مرۆفایەتى خۆم
 لەبىر كىردو بەدواى كەوتم... واى بۆ ئەو لەو ژيانە!
 ژيانى هەق بەسەرچوو، ئىدى لە دونيانىن، من دەروم بۆ
 ئەو شوپىنەى كە ئەو دەچتى، ئەو وەجە... زۆر جارەن
 لە من تۆرە دەبى، منى هەژار... واى لەو شەهەتانه!
 ئەو شەهەتانه ئەگەر بزەنن، مرۆفە نىه..."

پىي گوتم: "ژنم خۆشناوى: خۆشەويستى وەك چۆن
 دەزانىن دەبى سەر لەنوى دابەينىر تەو، ئەوان ژنن،
 هەيچيان پى ناكرى جگە لە ئارەزوى بارە گايىكى
 ئەمىن، ئەگەر خەمباربوون ئەو لە خۆشەويستى و

جوانی غافلده بن، هیچی دیکه نه ماوه ته وه جگه له
 جه فای قیژه وه نی، زه خیره ی زه ماوه ندی ئه وروژگار، یا
 ژنان ده بینم که خوشییان به سهر پوخساره وه یه، ژنانی
 که من ده توانم، بییانکه مه به خیرترین هاوه ل،
 یه که مجار وه حشیه کان ئه وانه ی که شعوریکه ئاگرینی
 هه لوشینه ری زه نده یقیان هه یه هه لیان ده درن.

(گویی لی پابگره که نهنگی ده کا به شانازی و
 توندو تیژی ده کا به سیحر:

من له بنه چه ییکی دورم، ئه ژدام له وپه ری
 باکورن، ته نکیشی خوین شق ده کرد و خوینی خوین
 ده خوارده وه - ئیدی جه ستم پر له برین ده که م و ب
 کوتین دایده پوشم، تا وه کو مه غولی م له کریتی، ها
 ده بین له ناو ریگاکاندا ده وه پم، ده مه وی به زه ناوه
 شیتم، نه که ی خشل نیشانده ی، نه گینا به سهر
 چیگه وه راده کیشم و لولده خوم، سه روه تی خوم ده وی
 که شه لالی خوین بی و قبولی کارناکه م) زورجان
 شه ومان به یه که وه به سه برردو شه ی تانه که ی به سه رما
 زال بوو، منیش له گه لیا به شه پ ده هاتم - زورجان
 له ناوه ندی ریگاوه هواره کان به خوماری ده وه ستاو
 نه ده جولا، تا ترس له ناو دلما بوروژینی. _ (به راستی

ملم پهل ددهن، بهراستی شهوه قیزهونه) وای لهو
رژژانه که دهیهوی به تریفه تاج بارکراوی
کۆستییره کانهوه پروات!

(جار جاره به لههجهییکی نهرم قسم له گه لدا
دهکات، سهبارت بهو مهرگهی په شیمانی له دوایه،
دهربارهی شهو بی خیرهی که هیچ گومانی له وجودیا
نیه.. ههروهها دربارهی کاری قورس و فیراقی که دل
هه لده پاچی، له باره کانیش که شهرا بمان ده خواردهوه،
ده گریا لهو کاتهی له ده وره برمانا کریشمه ی
کوزراوه کانی دهستی کلۆلی ده کرد، دهستی شهو
سه رخۆشانهی ده گرت که له ریگا تاریکه کانا ساتمه یان
ده کرد، سۆزی هه بوو بو مناله بچوکه کان، سۆزیکی
وهک سۆزی دایکه مه کرۆکان ئینجا له ساتی نویتژدا
به نهرم و نیانی مندالان گوزه ری ده کرد.

- وای نیشاندهدا که ناگای له هه موو شته،
بازرگانی و هونه ر و نوژداری.

- منیش به دوا ی ده که وتم وهک چۆن ده بوو وایی..

"من ئەو ئەو زەخرەفەم دەدیت كە ئەو كۆی كەردبۆو، لە خەيالدا، لە دەوروبەری: جلوبەرگ و توحەفیات و فەرش، بەلكو هەر بە خۆم چەكێك و پوخساریكەم لێ داكەلاند، من هەموو ئەوانەم دەدیت كە دەستی دەدايه، بەو شێوەی كە دەبوست بۆخۆی خەلقی بكات، كە خەيالەم ماتەل دەبوو، من بەدوای دەكەوتم و چاودێریم دەكرد، لە چەند كاریكی ئالۆزو سەمەرە، باش یا خراب بێ ئومێد بووم لەوێ بچمە دونیای ئەووە، شەوانە چەندین سەعاتم بەسەر بردووە بە دیار جەستە ئازیز و خەوتوووەكە. سەبارەت بەو شتەى كە ئەو پالئەرە پای دەدا بۆ پاكردن لە واقع پرسیار لە خۆم دەكەم، مەزۆقەت خۆی ئازیر نەكردۆتەووە بۆ ئەوێ كە خۆی بۆ نەزر كردووە، دەركم پێكرد بێ ئەوێ لەشتی بترسم، لەوانەیه چەند گوتاریكی بەرزین لەمەر كۆمەلەووە، رەنگە سەپێكی هەبێ كە دنیا دەگۆرێ، بەلام بەخۆم گوت نەخێر، بەلام ئەو بەدوایا دەگەپێ، موحەبەتی ئەو مەسحورە، منیش دەروم هیچی بۆ نیە جگەلەووەی خودان هیژی، هیژی بێ ئومێدی - كافیه بۆ بەرگەگرتنی، تا بالی بەسەریا بكێشی و بەئەقینی خۆی لولی بدات، هەررەها نەمدەتوانی ئەندێشەى بكەم لەوێرانبوونی

که سیتیکی دی، ئەوەی له دەورووبەری دەبینرا نامە لەکی بوو. قەت نە دەبینرا — وام باوەرە — مە لەکی نە فەسیتیکی دی، لە ناو دلی بووم وەك چۆن لە قەسری که له دانیشتوانەکی چۆل کرابی هەتا چاوم بە مەخلوقی نەکەوی وەك تۆ بی له هیچی، ئەوەی هەبوو ئەوە بوو، بە داخەو، تابعی ئەو بوو، بەلام عەلت چی بوو که بۆ ژیاانی پەماوی منی دەویست؟ هیچ فەزلیکی بۆ زیاد نەکردم. ئەگەر مەرگم بۆ نەهینی! جار جارە خەم و قۆلپەیی گریان دەبگرتم و پێم دەگوت: "من له تۆ دەگەم" وەلامی نە دەدامەو تەنها بەهەلتهکانی شانی نەبی.

(ئابەمجۆرە لەگەڵ نۆی بوونەوێ خەم و پەژاردەم بەبی پچرانەو، زیادبوونی زەلالەتم لە چاومدا، و لە چاوما) هەركییهك هەیه با بفرموی چاوی بپریتە من، ئەگەر حوكمی لەبیرچوونەوێ پەهام بەسەردا نەدرابا ئەو تینوویەتیم زیاد دەبوو بۆ خێرو بیتری ئەو، بەماچەکانی و باوەش تێهەلینانەکانی لەدڵەوێ، من بەراستی دەچومە ناو ئاسمان، ئاسمانیکی تاریك، دەمەویست لەوی وەك هەژار و کەرۆلال و کویر تەرک کرابام، ئیدی دەستم پێ کرد ئولفەتم پێ گرت،

ههردوو نه‌فسی خۆمانم وهك دوو منال ده‌دی كه له‌ناو
 به‌هه‌شتی خه‌مدا جیهیلراين و یاری بکه‌ن، له‌گه‌ل
 یه‌ك ریکسووين، به‌نه‌شوه‌ته‌وه کارمان له‌گه‌ل یه‌ك
 ده‌کرد، به‌لام، دواى به‌باوه‌ش کردنیکی دلبه‌ر،
 ده‌یگوت: (دواى نه‌وه‌ی به‌ته‌کییا ربه‌ت بووم، چه‌ند
 به‌لای تۆوه سه‌یره، دواى نه‌وه‌ی لی‌ت جیا‌ده‌به‌وه، که
 ده‌ستی منت له‌ ژیر گه‌ردن نامینی و نه‌و دل‌ه‌ی من
 که په‌ناى بو‌ده‌به‌ی و نه‌و غه‌مه‌ی گلینه‌ت ده‌لیسته‌وه،
 هه‌رده‌بێ رۆژی دوور برۆم، ده‌بێ له‌وه‌شدا یارمه‌تی
 که‌سانی دی بده‌م.. نه‌وه‌ ته‌رکی منه.. که هه‌لبه‌ت
 من چه‌زم له‌وه‌نیه نازیزه‌که‌م.. دواى جیا‌بوونه‌وه‌ی،
 یه‌کسه‌ر هه‌ستم به‌خۆم کرد که بوومه‌ته‌ نیچیری
 سه‌رسامی، که‌وقه‌ ناو ترسناکترین زوله‌ت و مردن،
 له‌به‌ر نه‌وه‌ واده‌یدا که قه‌ت جیم نه‌هیلى، نه‌ك هه‌ر
 نه‌مه‌ به‌لکو نه‌و واده‌یه واده‌ی عاشقان بوو، بیست
 که‌رته‌تان به‌لام واده‌ی نه‌وه‌ هینده‌ له‌رپوو وه‌کو نه‌وه
 بوو، که من گوتم (تیت ده‌گه‌م)

ناخ قه‌ت له‌سه‌ریا تووشی غیره نه‌ده‌بووم...
 باوه‌رم نیه که جیم ده‌هیلى نه‌دی له‌پای چیبوو ده‌بێ؟
 نه‌و که‌س ناناسی.. قه‌ت نایه‌وی کاربکا نه‌و ده‌یه‌وی

وهكو رېبوارى بمېنى و خهوتبى. ئايا موحېبهت و
 چاكى بهتةنھا بهسه بېنه جهوازى بۆ واقىعى ژيان؟ له
 هەندى ساتدا ئەو زەوييه نهويه لهبېر دەكەم كه بۆى
 دابهزىم.. خۆم شىدهكه مه وه هېزم پېدەبه خشى.. كۆچ
 دەكەين و له بىاباندا رەودەكەين، بهسەر شوستهى
 رېگامانەوه له شارەناديارەكان دەخهوين..
 بهسەرپەرشتى و بى خەم، ياخود رۆژى له رۆژان رادەم
 و دەبېنم نەرېت و ياساكان به كارى سىحرەكەى
 نەماون و دونيا بهحالى خۆى بۆ ئالودەكان و دلشادى
 و بى موبالائىم جىي هېشتووم، ئاخ ئەگەر پادا شتم
 بەدى، چەند ئازارم كېشاوه، سەبارەت بهو
 سەر كېشيهى كه كتېبى منالان وهسفى دەكات...
 بەلام ناتوانى و منىش نازام غايەتى چىيه. ئەو پىي
 گوتم كه دلى حەسەت و شەوقى تىايه: بەلام نابى
 ئەوه بېتە مه بهستى من، ئايا قسە له گەل خوا
 دەكات؟ له وانەيه دەبى بۆ لای خوا بچم من له قولايى
 چالدام.. ئىدى ناتوانم نوێژ بکهم..

(ئىدى خەمه كانى خۆى بۆ باس كردم... ئايا
 باشتر له فشه بازىيه كانى تىي دەگەم؟ ئەو لىم
 هەلده گرى، چەندىن كات سەرف دەكا تا شەرمەزارم

بكات له هه موو ئه و شتانهى كه له ژياندا دلئى
مه شغول كردوم... جا ئه گهر بگريم ئه وه مرومۆچ و
وه پسر ده م.

ئه و جھيله ريكهت بينيوه كه ده چيته ئه و ماله
كپ و جوانه، ئه وه پيى ده لئين ديگال، يا ديفور، يا
ئهرمان، يا موريس، نازانم!

ژنى دلئى خوئى بو ئه و پۆخله گه لۆره سه رف
كردوه... كوژرا، ئه و ئيستا بئ شكه قه ديسه يه كه له
ناسمان... ئه و ده مريئى وهك چۆن ئه و ژنهى مراند...
ئه وه چاره نوسى ئيمه يه، ئيمه ي پياو چاكان...
به داخه وه له هه ندى رۆژدا خه لكه چالاكه كان
هه موويان ئه و فروفيله ده بينن كه چه ند ئاره زويكى
گه نده ده يانجولينى به پيكه نينيكي دريژ و ترسناك
پيده كه نئى، ئينجا ديتته وه به زه يى به مندا ديتته وه وهك
دايكىكى گه نج يا وهك خو شكىكى خوشه ويست... جا
ئه گهر كه متر وه حشى بئ... ئه وه پرگارمان ده بئ،
به لام لوفته كه شى كوشنده يه و منيش له ناو ده ستيام...
واى بهر من، من شيتم!

"رەنگە پۈۋى لە پۈۋان بە ئەعجوبە ون بىيى بەلام
دەبىيى بزانم ئاخوو بۆ ئاسمان بەرز دەبىتتەوہ تا شتى
سەبارەت بەسەر ھەلگەرانى خوشەويست بزانم.
واي لەم وئىرا بونە!

ورپنه (۲)

کیمیای وشه

وهلی سه بارهت به خوم ها ته وه شتی له هه وه سم:
زور ده میتکه شانازیم به وه کردوه که هه موو
ناسویکی ژیان و خه یالم خستوته ژیر مشتی خوم،
جگه له رق بوونه وهم له ناو دارانی شیعر و هونه ری
تهم چاخه هیچی دیکه م له دلدانه گرتوه.

زور به تاسوقه وه بووم بو وینه ی قه لپ و نه خشی
سه ر ده رگاگان و زه خره فه ی لیپوک و ته وزیفی میللی و
ته و نه ده به ی زه مه نی به سه رداچوو و لاتینیه کانی
کلّیساو کتیسی خراپه کاری تژی هه له ی هیجا و
حیکایه تی باپیران و داپیران چیرۆکی نه جندان و

کتیبۆکه‌ی منالان و ئوپیرای کۆنینه و گۆرانى نه‌زۆک و
ئاوازی کال.

خه‌نم به‌جەنگ و جیهاد و سه‌فه‌ری که‌شف
کردنێک که‌ نه‌گێردراوه‌ته‌وه، ئەو کۆمارانه‌ی میژوویان
نیه‌و ئەو شه‌ره‌ ئاینیانه‌ی سه‌رکوتکران و شۆرشی
نه‌ریت و ته‌قالید و گواستنه‌وه‌کاری میلیه‌تان و
قاره‌کان... باوه‌رم به‌هه‌موو سیحه‌ره‌ جوانه‌کام هه‌بوو.

چه‌ندین په‌نگم بۆ پیته‌ بزۆزه‌کان داهینا! ئەلف
په‌شه، واو شینه‌ یاو سووره، هه‌روه‌ها شیبه‌ی پیته
بێده‌نگه‌کام چاکرد و هه‌ره‌کامم بۆ کرد و به‌ئیقاعی
غهریزی، شانازیم به‌وه‌ ده‌کرد که‌ زمانیکه‌ شیعری
وام داهیناوه‌ پۆژی له‌ پۆژان ده‌که‌ویتسه‌ به‌رده‌ستی
هه‌موو هه‌اسیک، وه‌رگێران ماوه‌ته‌وه.

ده‌ستم کرد به‌ لیکۆلینه‌وه‌ له‌ نیشته‌گاو زوله‌ت..
هه‌موو ئەوانه‌م تۆمار کرد که‌ وه‌سف ناکرین،
هه‌روه‌ها تۆماری سوپه‌گه‌ی نه‌شوه‌کامم کردووه‌.

دوور له‌ مه‌ل و میڭه‌ل و گوندینه‌کان

نهمده زانی ده خۆمهوه، بهراکشای لهو خه لوه ته
له نیوان درهختی بهندوقی ته پروپر

له ته می چاخیکی فینکی سهوز؟
ناخر ده متوانی چی بخۆمهوه لهو هه ره تانه
- درهختی دهرداری بیدهنگ، گیای بی گول،
ناسمانی مؤن-

له ناو ئه و کودیه شینه دوور له هیلگه گونه
نازیزه کام؟

شهرابیک له زیر تارقه ده چکینن.

من وهک لافیتهی مه یخانه یه کی به گومان بووم
په شه بایی هه لیکردوو ناسمانی رامالی له ناسماندا
ناوی دارستان به سه ر لیم و باکیزه گیدا وون بوو
بای خودا زۆنگاوه کانی به سه ته لهک باران کرد

له کاتیک ده گریام، زیرم بینی، نه متوانی بخۆمهوه
له هاویندا خهوی عیشق
هه تا چواری سپیده بهرده وام ده بی
له ژیر درهختی چردا بۆنی داوه تی ئیواره دههات

لهوی لهو بازارگه فراوانه و
له ژیر ههتاوی — ههسبرید-
پیشه کاران قۆل و باسکیان لی ههئمالیوه
دهستیان به بازرگانی کردووه.

بیدهنگن له بیابانی قهوزه بیاندا
راده کهن به ره و ساپیتته جوانه کان
که شار ئاسمانی قولابی دهنه خشیینی

ئاخ له پیناوی ره نجدهران
ره عیهته جوانه کانی شای بابلی
ئه هی خودای ئه وینی عاشقان
خودانی دلّه تاجبه نده کان نه رم بکه

ئه هی شای شوانان
ئاوی ژیان بو پیشه کاران هه لگره
تا هیزیان به سه لامه تی بمینی
له چاوه روانی مه له ی دهم ده ریای نیوه پریان

دارشتهی شیعی کۆن، نه سیبکی زۆری هه بو له
ناو کیمیای زمانه وانیم.

لهسه ره له لوه سه راهاتووم ، به ناشکرا مزگه وتيکم
بيني ، قوتابخانه ييکي دۆلهنگيوانم بيني که فريشته
دورستيان ده کرد، ههروه ها چهند په يتوني ته سپ
رايانده کيشا تپه پري ريگاکاني ناسمانيان ده کرد و
به هوييکيان له بني ده رياچه ده پري، ناو نيشاني -
فودفيلين - بهس بوو بو ته وهی چهند تارماييکي
ترسناک له بهر چاروم بوروژيني.

نينجا سه فسه ته ی سيحريم به هه لوه سه ی وشه رافه
کرد!

کو تاييم هات، خه له لي خویم بيني که نه مريکي
موقه ددهس بوو. من بيکار بووم.

نيچيري تاييکي هه لپرژاو: که ئيره ييم به داوهران
ده برد له نيعمه تي خويمان، نهو - ميکوته - ی که
نوينه رايه تي ته هاره تي عورفه کان و که لبه و خه ويلکه ی
پاکيزه گی ده کرد!

سروشتم تيژ بوو، به جوړه ها رومانسيه ت به دونيام
گوت خودا حافيز.

ستراى بهرترين بورج

دهبا ټه و زه مهنه بېټ.. بېټ

که عاشقى ده بېن

واى چهندم سه برگرت

قهت له بېرى ناکه م

نازار و ترس

له هه وادا بوون به هه لم

تېنوېنى پيس کراو

خوېنى شيلو ده کردم

دهبا ټه و زه مهنه بېټ بېټ

که عاشقى ده بېن

وهك ميړگي فهراموشي به سهر داخرا

شين بوو و

به بخورو زیوان پهل و پۆی هاویشت
میَشکی پیسیش ویزه ویزی بوو له ناویا
دهبا شهو زهمنه بیټ بیټ.. بیټ
که عاشقی دهبین

عەشقی بیابان و بیستانی سوتاو و حانوتی له
بینچوو و شەرابی قاچاغ بووم، له کۆلانه گەنیوه کاندایا
سوالم دهکرد.. به چاونوقاویهوه، خۆم به خشیه
خۆرهتار ، خودای ناگر...

ئه‌ی رابه‌ر شه‌گەر مه‌ترهلوزیکی کونینه‌ت له نیسو
قه‌لا رماوه‌کاندا ماوه، شه‌وه به به‌رد بارانمان که،
شوشه‌ی بازاره‌ گه‌وره‌کان به‌رد باران که، شه‌وه‌له‌ی
که تیایا داده‌نیشن به‌رد باران که، خۆراکی خۆل بده
شه‌وه‌ومه... ژه‌هر له شه‌راب که.. سه‌رینه‌کان
به‌بارودی یاقوتیکی داگیرساو ته‌ژی بکه.

وای به‌ر شه‌وه‌ پیشکه‌یه که به‌نه‌شوه‌ته‌وه به‌سه‌ر
میزخانه‌ی مه‌یخانه‌دا ده‌سورپه‌ته‌وه ،
تیشکی به‌سه‌ تا له‌ناوی به‌ری.

برسیتی

ئەگەر حەزم بچیتی
ئەو حەزم ناچیتە هیچ جگە لە زەوی و بەرد نەبی
خۆراکی من ھەمیشە لە ھەوایە
لە بەرد و رەژوو ئاسنە

ئەی برسیتی بسوورپی، ئەی برسیتی بلەوەرپی،
بەسەر لەوەرپی پەلك و پار
لەو لقانەي كە سەرھەل دەگەرین
شادی ژەھر دەرکیشە.

ھەموو وردە بەردە خاش کراوەکان
ھەموو بەردە کۆنینه کانی پەیکەر:
پاشماوەی تۆفانن
نانیکی پەرش و بلاون لە دۆلیکی چەقیندا

گورگ له ژبیر چله کاندا لوراندی
تف له په‌ری بریقه‌دار ده‌کات
دوای خواردنی مه‌لان:
من وه‌ک گورگ ده‌سووتیم .

سه‌وزه‌وات و میوه‌جات
جگه‌له‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌یانچنی
چاوه‌روانی هیج ناکهن
به‌لام داپیروچکه
جگه له عه‌وسه‌ج هیچی تر ناخوات

ده‌با بجه‌وم یا بسوتیم
به‌سه‌ر کوشته‌ی سلیمان دا
شۆر‌با رژایه‌ سه‌ر ژه‌نگ و
تی‌که‌لی ده‌ریای مردوو بوو
له‌ کو‌تاییدا، وای بو‌ دل‌خۆشیم، بو‌ حیکمه‌تم،
لازوردی ناسمانم لادا، که‌ ره‌نگی ره‌شه‌و من ژيام..
تیشکه‌نه‌ییکی زی‌رینه‌، به‌نوری سروشتی، له
دل‌خۆشیمدا به‌پیتی توانام حوم و‌یل و بی‌ شه‌رم
خسته‌روو:

دۆزيمه وه!

چييه؟ ئه به ديه ت

كه ده راييه و تيكه لي خور بووه

ئهي رۆحي جاويدانيم

سهره پاي گوشه گيري شه و پوژي داگير ساو

پاريزگاري وادهي خوت بكه

به مەش له حوكمي به شهرو سالاني فيتنه م

پزگارت ده بي

ئيدى به پيبي ده فري

دور كه وه له هيوا

نا d'orientur

زانست و سه بر

ئازار ره شه

ئيدى سپيده يه كه له تارادا نييه

پشكو ئيكي ساو خوش

داتده گيرسي ني

ئه وه ئهركي تو يه .

دۆزيمه وه!

چييه؟ ئه به ديه ت

كه ده راييه تيكل به خوربووه.

بووم به ئوييراينكي نه فسانه يي: بينيم خه لكي
هه مووي مه حكومه به به خته وه ري ژيان: چالاي ژيان
نييه، به لكو شيوازيكه بو سه رپيچي كردنله هيئدي
هيژ، تيكلچونتيكي عه سه بييه، ره وشتيش لاوازيكه له
ميشك.

وام بو به ديار كهوت كه هه ره مه خلوق هه قى
چهند شتيكي ترى زيندووي هه يه، نهو گه وه رپاوه
نازاني چي ده كا: نهو مه لاهه، نهم خانه واده يش
زورپه تي سه گه. له به رابه ر زور له مرؤقاندا به ده نكي
به رز قسه م كردووه، له گه ل ساتيك له يه كي له
زيندووه كاني ديكه يان قسه م كردووه - ئينجا پاشان
به رازم خوشويستووه.

هيچ يه كي له م سه فسه ته ي شيتيم خافل
نه كردووه، نهو شيتايه تيه ي كه هه بس ده كرى - له
برستم دايه كه هه موويان بلئمه وه، من رپگه كه يم
له به ره.

تەندروستىم تووشى مەترسى ھات. وادەى ئىرھاب
ھات. منىش لەو خەويلكەدا دەكەوتمە خوارەو، كە
چەندىن رۆژى دەخاياند، كە ھەلدەستام ئەو خەونە
زۆر خەمبارەكەم نەدەپچران، بۆ مەرگ پىنگەيشتم..
لاوازىم رابەرى كردم لەو رىنگايەى كە پىرى بوو لە
ھىلاكى بەرەو مەرزى دونىاو - سىمىرىيە - نىشتمانى
زولمەت و پەشەبا.

دەبوايە كۆچ بگەم، تا ھەموو ئەو وەسەسەيە لە
زەينمدا رەھاكەم كە فرىو كودىتاي لەسەر كردبوو، لە
ناوھندى دەريادا كە خۆشم ويستوو، وەك چۆن ئەوھى
لە نەگبەتى و پىسى پاكەم كاتەو، ئىشراقەى خاچم
بىنيو بەخشنەدى دلدانەو، ئايشەو فاتمى بوون كە
نەفرەتيان بۆ ھىنام، بەلام خۆشى قەدەرى حەتمى من
بوو، كرم و وەسەسەم بوو، ئىدى ژيانم ھەمىشە پىرترو
فراوانتر دەبى لەوھى بۆ ھىز و جوانى تەرخان كرى.

واى لەم خۆشەيە! كە كەلبەى جوانى خۆى
لەكاتى مەرگ بۆمن دەرھىنا، لە ساتى بانگى
كەلەشىر. لە maturtinum ھەتا christus venit لە
تارىكتىن شاردا:

ئەى وەرزه كان، ئەى كۆشكە كان
 كام نەفس بى عەيبە؟
 لىكۆلئىنە وەبىكى سىحرىم كىردوۋە
 بۆ بەختە وەرى حەتى
 ھەموو جارى كە كەلەشىرى باشور دەخوئىنى
 سالاۋى لى بى
 ناخ شەھوۋەتم بۆ نامىنىتتە وە
 چونكە ئەو ئەمرى منى گرتە دەست
 سىحر كۆنترۆلى كىردووم و
 ھەموو ھەولتىكى رەواندە وە
 ئەى وەرزه كان. ئەى كۆشكە كان
 سەعاتى راكردن ھاوارتە لەمن!
 سەعاتى مەرگى منە
 ئەى وەرزه كان. ئەى كۆشكە كان!

ھەموو ئەوانە راپىردن، ئەمپۆكە فىئىرى سالاۋى
 جوانى بووم.

مەھال

ناخ بۆ ژيانى منداللىم، ئەو رېنگايەى لە ھەموو
 لايەكە وە بۆى دەچن، سەنگىنە بەسەر سىروشتە وە،

پاڪناختره له به خيترين سوالڪر ، شانازي به ڇوڙي
دهڪات سه بارهت به وهى له نيشتمان و هاوه لان پوت
بوتوهه، واى ٽه ڙيانه چهند گه مڙهه له. هر ٽه مڙو
دهرڪم به وهه ڪرد!

- من له سره هق بووم سه بارهت به قيزه ونڪردنم
لهو قهومهى كه هه ليڪ له دهست نادن بؤ ماچ و
باوهش پياڪردن، بوونه ته مشه ڇور به سره پاڪي و
گه شيٽي ڙنه کانمان، ٽه وانهى ٽه مڙو ڪه ٽه وانه
له گه لماندا ڪه متر ريڪه وتنيان هه يه.

من له سره هق بووم سه بارهت به هه موو
رقيوونه وهه کانم ماده مه ڪي: من رامڪرد!
ٿايا من رامڪردووه.
ليگه پرين با بوتان رافه ڪه م.

دويني، هه ناسه ي ساردم هه لده ڪيشا: (واى ڪه
ٽيمه ٽاپوره يي له مه لعونه ڪانى دونياين، من
زه مانئيڪي دريڙه له زومره ي ٽه وانم. هه موويان
دهناسم. هه ريه ڪ له ٽيمه ٽه وي ديڪه دناسي، هه ريه ڪ
له ٽيمه ڇوڙي له ويتر به دورور ده گري. هه موومان

نه‌شاره‌زاین له‌خۆشه‌ویستی ، به‌لام به‌ئه‌ده‌بین:
 په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل‌خه‌ل‌کانی دیکه‌گه‌ردی له‌سه‌ر‌نیه
 ئایا‌ئه‌وه‌شتی‌ده‌ورۆژینی؟ خه‌ل‌ک، بازگانان،
 خورته‌کان- له‌که‌ی‌شه‌رمه‌زاریمان پی‌وه‌نیه- به‌لام
 پالارته‌یه‌ک له‌هه‌لبژارده‌ین، چۆن پی‌شوازیان ده‌که‌ن؟
 چه‌ند جه‌فا‌کار و دل‌خۆش لی‌ره‌هه‌ن، هه‌لبژارده‌ی
 قولابی‌هه‌ن، مادامه‌کی‌نزی‌کبوونه‌وه‌له‌وانه‌پی‌ویستی
 به‌جه‌ساره‌ت و زه‌لیل‌بوون‌هه‌یه، ته‌نها‌ئه‌وان
 هه‌لبژارده‌ن، ئه‌وان‌له‌وانه‌ین، که‌به‌ره‌که‌ت‌ده‌به‌خشن.

ئیستی‌که‌دوو‌دره‌می‌حیکمه‌تم‌بۆ‌گه‌رایه‌وه،
 ئه‌وه‌ئه‌وه‌نده‌دری‌ژ‌نا‌خایانی- سه‌رچاوه‌ی
 ماندوو‌بوونی‌من‌ئه‌ویه‌که‌له‌رۆژاوا‌ده‌ژین‌من
 ئیستا‌که‌واده‌بینم‌که‌پی‌شته‌ر‌بۆ‌نه‌چوو‌بووم، له
 زۆنگاوه‌کانی‌خۆره‌لات، ئه‌وه‌له‌به‌ر‌ئه‌وه‌نیه‌که‌من
 وام‌باره‌ره‌روناهی‌پیس‌بووه، قابله‌که‌هه‌له‌یه‌تی،
 بزاقه‌که‌له‌ری‌لایداوه...باشه، ئه‌وه‌تا‌زه‌ینم‌به
 پیله‌کردنه‌وه‌داواده‌کا‌که‌ئه‌مری‌په‌ره‌سه‌ندنه‌توندو
 تیژه‌کان‌هه‌م‌روی‌بگری‌ته‌ده‌ست، که‌له‌وکاته‌ی‌که
 رۆژه‌لات‌دار‌ماوه‌رۆحی‌وه‌به‌ره‌اتووه ، زه‌ینی‌من
 زۆر‌به‌تاسوقه‌ویه، ها‌ئه‌وه‌هه‌ردوو‌دره‌مم‌له

حیکمەت تەوا بوو! - رۆح زالمیکەو دەیهوی هەر لە
رۆژاوا بێنمەو دەبی هەناسە ی بگرم تا ئەو شوینە ی
کە دەمەوی کۆتاییم دی.

تاجە گۆلی شەهیدان و پوناھی هونەر، شانازی
داهینەران و شەوتی تاراجکەرانی ناردە دۆزەخ،
گەر پامەو پۆژەهلات بەرەو یە کەم حیکمەتی ئە بەدی.
- بەلام وا بە دیاردە کەوی کە ئەو خەونە تە مەبەل
و خاوە!

لە گەل ئەو هەش دلی خۆم بە لە زەتی سەرسورانی
شەقاوی چاخ خۆش نە کردوو.

- ئایا بەراستی هیچ نازاری لە نارادا نیە، هەر
لە کاتی راگەیانندی ئەو عیلمە، مەسیحیەت، مەرۆڤ
یاری بە خۆی دەکا، بۆخۆی ئەو شتانە دەسەلمینی دەکا
کە پێویستیان بە سەلماندن نییە، لە زەت لە دووبارە
بوونەوی ئەو سەلماندنە وەر دەگری، تەنھا ئاوا دەژی؟
ئازادانیکێ ناسکی گە مژەل، ئەو هەش سەرچاوە ی
قولابکاری و زەلالەتی منە، لەوانە یە سروشت وەرپەسی
بگری تە دەست، لەوانە یە! (برودوم) لە گەل مەسیح لە
دایک بوو.

ئايا له بهر ئه وه نيه كه ئيمه تهم ده چينين، ئيمه
له گه له سه زايي دا - تا - هه لده لوشين، ئه ي له باره ي
مه ي، توتن، جه هل و قوربانيدان! ئايا هه موو ئه و
شتانه له حيكه مه تي رۆژه لآت غه ريبن - يه كه مين
پيگه - ؟ دونياييكي هاوچه رخان بو چيه ماده مه كي
ژه هريكي وا داده هينري!

كاهينه كان ده لين، تيگه يشتين، به لام مه به ست
به هه شتي عه دنه . له ميژووي گه لاني رۆژه لآت! شتي
نادۆزيه وه به كه لكت بيت . ئه وه ش هه قه ئه مه يان
به هه شتيكه نه مده ويست، ته هاره تي پيشينان چ
سو ديكي بو من هه يه .

فهيله سوفه كاني ده لين: دونيا عومري نيه، ئه وه ي
له ئارادايه ئه وه يه كه مرؤفايه تي ده گوازيته وه، تو
له رۆزاوي، به لام تو ئازادي كه له و رۆژه لآته دا
بيتكه گه ره كته . هه رچه ند قه ديم بيت. به لكو تيا
سه قامگير ده بيت، نه كه ن ته سليمي ژيركه وتن بن،
ئه ي فهيله سوفه كان ئيوه له ناخي رۆزاوان.

ناگاداربه .. ئەى زەينم، لەپيناو پرزگارىدا دوور بە
لەتەگبىرى دژوار، زەندى خو داچنە، بەداخەوہ بو
سستى ھەنگاوى زانست!

بەلام تىبىنى دەكەم كە زەينم شەوزىكرى
كردووہ.

ئەگەر ئەو لەو ساتەدا بەبىدارى مابوايەوہ، ئەوہ
دواى كەمىكى دىكە دەگەيشتىنە ھەقىقەت، كە
لەوانەيە خو و فرىشتە گرياوہ كانى بەدەورمانەوہ
بسورپىنەوہ!...

ئەگەر تا ئەوساتە بەبىدارى مابوايەوہ ئەوہ
تەسليم نەدەبوؤہ.. ھەر لە زەمانىكى زۆر دوروہ ئەو
ئالودە دژوارانە، ئەگەر ھەميشە بىداربوايە، كەواتە
لەناو دەرباى ھىكمەتدا مەلەم دەكرد
واى لەم سەفایە!سەفا!

ھەر ئەو ساتەيە لە بىدارى كە دیدگای سەفای پى
بەخشىم

- بەرۆح دەگەيتە خوا

بەختىكى خەوالو!

تروسکه

کاری مرۆیی! ئەو تەقینەو دیە کە بۆ ماو دیە ک
شەوی تارم پرووناک دەکاتەو.

(هیچ شتی بێ هودەیی نییە: بەرەو زانست،
بەرەو پێشەو! کاهینی هاوچەرخ ئاوا بانگەشە
دەکات... واتە هەموو خەلک... لەگەڵ ئەو شدا
تەرمی شەپاوی و تەمبەلەکان بەسەر سینەیی ئەوانی
دیگەدا کەوتوون، ئاخ پەلەکەن تۆزێ یارمەتیم بدەن،
لەوی بە نێو تاریکیدا تۆبەیی ئەبەدی چاوەروانمان
دەکات... ئایا لە دەستی بدەین؟)

— دەتوانم چی بکەم؟ شارەزای کاربووم،
هەنگاوێ کانی زانستیش لەسەر خۆن، لەسەر خۆن،
بەلام نوێژ رادەکا و پرووناھی زەنایەتی، ئەو هیان چاک
دەزانم ئەو هیان کاریکی ئاسانەو قەرچەیی گەرما یە،
دەبا لە من گەرپین ئەرکی خۆم هەییە وەکو زۆر کەس
شانازی بەخۆم دەکەم بە وەلانی.

— ژیا ئم کلۆل بوو، دەی وەرن! با خۆمان سست و
گێل بین، وای لە خۆمان! ئینجا بە فشە دەژین و

خهون به شهوقی ترسناک و دونیای گهش ده‌بینین،
سه‌رکیشی ده‌که‌ین، لیپۆکه‌کان و سوالکه‌ران و
هونه‌رمه‌ندان، پښگره‌کان هه‌موو یه‌کتري ورد و خاش
ده‌که‌ین به‌ده‌ووری رووکاره‌کانی که‌ون! به‌سه‌ر
بالینگانی نه‌خۆشیه‌وه، بوخوریکی بۆنداری به‌هه‌یتم بۆ
هاته‌وه، پاسه‌وانی چاکه‌ی موقه‌ده‌سه، کورسی دان
پیانان، شه‌هید.

من له‌وه‌دا ده‌بینم که له مندالیدا خراب په‌روه‌رده
کراوم، پاشان چی؟ ئایا له بیستدا برۆم که له عومری
بیستدا خه‌لکی دیکه ده‌پۆن.

نه‌خه‌یر... نه‌خه‌یر! من ئیمپۆکه‌ توپه‌وه سه‌رکیشم
له مهرگ! کاره‌که ئاسانتره له‌وه‌ی که‌ریاتم پیی پازی
بی، خیانته‌تی من له دنیا وای ده‌کات، که بیته
ئازاریکی کورت خایه‌ن. له دوا ساته‌کان... چه‌پ و
پاست تاراج ده‌که‌م.

— ناخ —

به‌مه‌... ته‌ی نه‌فسی ئازیز و په‌رپوتم، ته‌به‌دییه‌ت
به‌خه‌سار ناده‌ین!

سپیدە

تایا پرووی نەداوہ کہ رۆژی لە رۆژان من کورپیکى
قۆز و ھەمیشە لە ریزی پێشەوہ دابووم، سیرەتى
مەزنى خۆی بەسەر چەند لاپەرەيەکی زێریندا دێر بەند
کردبى، بەختى زۆر بووبى! باشە چ خراپەيەکم کردوہ
و چ ھەلەيەکم ئەنجامداوہ، ئاوا بەم جۆرە موستەھەقى
گلانى ئیستەجم. ئەى ئەو کەسانەى دەلێن کە ئاژەلان
فرمیسکی کارەساتییان لە گلینە دیتە خواروہ،
ھەندى نەخۆش تووشى ناتومیدی دین و مردووہکان
بە خەونان وەپس دەبن، ھەول دەن چیرۆکی پمان و
خەوتنم بگێرنەوہ، بەلام من باشتر لە سوالکەرى نازانم
گوزارشت بکەم کە ورتەورتى تەواو نابى، خودایە،
ئەى مەرہەم، چیتەر ناتوانم قسە بکەم!

به‌وهی که وام باوهره ئه‌مپروکه چیرۆکی دۆزه‌خی
خۆم ته‌واو کردووه، به‌راستی دۆزه‌خ بوو، دۆزه‌خی
قه‌دیم، ئه‌و دۆزه‌خه‌ی به‌نی مرۆف ده‌رگا‌کانی کرده‌وه.

له‌خودی بیابان بو‌خودی شه‌و، هه‌میشه‌چاوی
کز به‌سه‌ر ئه‌ستیره‌ی زیویندا ده‌بیته‌وه، بی‌ئوه‌ی
پاشاکان ژیا‌نی خۆیان پپوه هه‌لده‌نه‌وه، هه‌رسی‌ئوه
مه‌جوسه‌. - دل و رۆح و زه‌ین - ئاخ‌که‌ی شاد ده‌بین
تا ئاهه‌نگی سازکه‌ین؟ له‌پشت چه‌قین و
گردۆلکه‌کانه‌وه به‌له‌دایکبوونی کاری تازهو
حیکمه‌تی تازه، به‌به‌زینی زالم و ئیبله‌سه‌کان، به
کو‌تایی هاتنی قسه‌ی قۆر، له‌سه‌ر زه‌ویدا، به‌ر له
هه‌موان ئاهه‌نگ بگی‌رین- به‌بو‌نه‌ی جه‌ژنی له‌دایک
بوونی زه‌وی؟

بالۆره‌ی ئاسمانه‌کان، پیتشکه‌وتنی گه‌له‌کان، ئیمه‌ی
کو‌یله‌کان، نابی‌نه‌فرت له‌ژیا‌ن بکه‌ین.

مالاوايى

نايا پاييز هاتووه! به لّام بۆچى داخى خۆره تاوى
ته به دى ده خۆين، مادامه كى ئيمه له رينگه كى كه شف
كردنى ئه و ده ركه و ته گه شه ي خوداوه ندييه ين، - دوور
له وانه ي كه له كۆتايى و ه رزه كانه وه ده مرن.

پاييز... به له مه كه ي پيشانمان له ناوه ندى ته مى
وه ستاودا به ره و به نده رى شه قا لاده دا، ئه و شاره
فراوانه ي كه ئاسمانى كى هه يه به ئاگر و چلپاو پيس
بووه، ئاخ جلوبه رگى و نچرونچر، نانى ته پر به باران و
شه راب و هه زاران له و شه و قه ي كه له خاچى داوم،
به لّام هيج كۆتاييه ك نيه بۆ ئه و ديوه ي شاي مه لايين
پۆخ و جه سته ي مردوو، كه له رۆژى قيامه تا
پرسيارى ليده كرى! ده گه ريمه وه و خۆم ده بينم پيستم

به سیان و تاعوون خوراوه، کرمیش له ناو سهرو بن
ههنگلم دهلهوهپړی له گهل کرمی گه وره تر له دلما که
له میانی دوو نادیاردا دریژ بوته وه هیچ عومریکیان
نییه و هیچ سۆزیکیان نییه. له وانه بوو به وه بمرم ، وای
له م هیلاکییه،

له کلۆلیان موچرکم به له ش دادی.

له زستان ده ترسم چونکه وهرزی هه سانه وپیه دا.

- جار جاره له ئاسماندا هه ندی که نار ده بینم
کوژیایان نییه، تژی نه ته وه سپیه دلخۆشه کانه،
له سهرووی خۆشه وه که شتی یه کی زی پینی گه وره
ده بینم، به یداخه رهنگاو رهنگه که ی له گهل شنهی
سپیده دا ده له ریته وه. که جهژن و تاجه گولینه و هه موو
دراماتیکی دا هینرا و هه ول ده دن گولی تازه و
ئه ستیره ی تازه و جهسته ی تازه و زمانی تازه به ره هم
بهینن. وام حسیب کرد که من برستی تازه و ده دست
هیناوه، ، ئیستی پیویسته له سهرم که من خه یال و
یادگاریه کانی خۆم له گۆرنیم، شانازی شاعیر و
حه کایه تخوانی که ره شه با په رش و بلاوی ده کاته وه.

من، منم وام دانا که عه پرراف و فریشتهم، من
له هه موو ده ستوری په وشت بوراوم، ها شه وه من
که و تمه سهر زهوی و ئه رکیک له بهرده مایه هه ولی بۆ
دهدهم ، ههروه ها واقیعیکی دژاواره و ده بی له
باوه شی بگرم! جوتیار!

ئایا فیل له خۆم بکه م؟ ئایا له گه له مو حیه تدا
له بیین ده چم؟
باوایی، داوای لیبور دن ده که م که به زه لاله ت قوتی
گرتوه، وهرن .

به لام هیچ دهستیکی دۆست نیه! له کی داوای
یارمه تی بکه م؟
به ئی سه رده می تازه لانی که م زۆر توندو تۆله

ده توانم بلیم من سه رکه وتمم به ده ست هی ناوه،
چی په چیری ددان، نیله نیلی ئاگر، هه نسکی ساردی
قیزه وهن هیورده بنه وه، یادگاره قیزه وه نه کان هه موویان
له بیین چوون، هه سه رته کانی کۆتاییم خوران و له بیین
چوون، ئی سه رده ییم سه به ا رته به سه واکه رو ریگرو
هاورپیکانی مه رگ و پاشکه وتوه کان - له هه موو

جوړی - هدی مه لعونینه، چ دهبی نه گهر توله تان لی
بکه مه وه.

د هبی نیمه هه موو هاوچه رخانه بین.

هیچ به سته یه ک نییه، د هبا خو مان به وه بگرینه وه
که وه ده ستمان هیئاوه، شه ویکی دژواره. خوینی
وشک، جگه له و دره خته کریتته، به سهر پوخسارمه وه
دوکله ده کات نه ک دواوه م.. به لی جهنگی نه فس له
جهنگی مرؤف که متر نییه له رووی وه حشه ته وه؟ به لام
بینینی عه داله ت به ته نها چیژی خودایه.

نیمه هیشتاکه له نیواره یین.. د هبا هه موو
نه فخره کانی هیژ و غه ریپی حه قیقی له کاتی شه فقه دا
وه رگرین، به چه که وه، به سه بریکی داگیرساو ده چینه
ناو شاره گه ش و کراوه کان.

پیویستی چیم به ده سستی دؤستی هه ییه؟
خه سله تیکی مه زنه، له توانامدا هه ییه به شه وقه
دروژن و کؤنینه کان پیبکه نم.. شه و ژن ومیرده دروژنانه
شهرمه زار بکه م، له وی دؤزخی ژن انم بینی؟

- نیستہ مہودام دہبی کہ حقیقت بہ رُوح و
جہستہ وہ بکہم بہ مولکی خوّم.

تہبریل - ۱۸۷۳

- رامبو له ۱۸۵۴ له شارلفیل ی فەرهنسی له دایک بووه.
- له ۱۸۷۳ به ته و او ی له نه ده بیات د ابراهه .
- له ۱۸۷۸ چو ته قویرس پاشان چو ته نه سکه نده ریه و عه دهن و گه لی وولاتی دیکه.
- له سالی ۱۸۹۱ له تمه نی سی و هوت سالی دا کوچی د وایی کردوه.
- ژیانی نه و شاعیره پر بووه له سه رکیشی و کوچ و رووداو، شيعره کانیشی رهنگدانه وهی ژیانی خوئی بووه، شيعر لای نه و تو ماری تایبه تی خه ونه کانی بووه، زمانى شيعرى نه و له گه ل ه واس تی که ل به یه کده بوون، ره مزیه ت به شیکى گرینگی شيعره کانی بووه.
- وه رژیک له دوزه خ — وه رگی پانی ره مسیس یونان.